

[Ragnhild Andersen.]

at fortælle om, hvor mange af de børn kommer fra, som det desværre er nødvendigt at fjerne fra hjemmene. Det er jo ingen hemmelighed, at når det drejer sig om de økonomisk vanskeligst stillede hjem, er der de dårligste muligheder for at bevare børnene for hjemmet. Jeg skal ikke sige mere herom — det er sikkert alle partier i rigsdagen bekendt —, men jeg vil på det varmeste anbefale ærede medlemmer i det høje ting at stemme for de af mit parti stillede ændringsforslag, sætte sig ud over partiskel og rammer og give de enligstillede mødre den håndsrekning, de fortjener.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Jeg kan straks sige, at jeg ikke er i stand til at modtage de af det ærede medlem stillede ændringsforslag. Det forslag, der drøftes, og som vil betyde 5,3 mill. kr., er jeg meget tilfreds med, at jeg på regeringens vegne har kunnet fremsætte her. De mange udtalelser, der er faldet under behandlingen — ikke mindst de udtalelser, der er kommet fra det ærede medlem fru Ragnhild Andersen —, viser jo, at det drejer sig om et område, som det har været meget nyttigt at tage op til revision, og jeg har altså kunnet gøre det indenfor den ramme, som de 5,3 mill. kr. angiver.

Hvis man skulle realisere de af det ærede medlem stillede ændringsforslag, ville det betyde en yderligere belastning på 9 mill. kr. Det er jeg ikke i stand til at gå ind for, og derfor må jeg anbefale at stemme imod ændringsforslagene.

Bodil Koch: De ændringsforslag, der her er stillet, har jo ikke nogen bund i den øjeblikkelige virkelighed. Jeg udtalte allerede i går, at jeg meget gerne så de pågældende indtægtsgrænser hævet, idet jeg er fuldstændig klar over, i hvilken grad mange af de kvinder, der her er tale om, kæmper med store vanskeligheder. Der er dog i forbindelse med disse indtægtsgrænser det store plus, at de efter den lov, vi gennemførte for 3 år siden, bliver pristalsreguleret hvert år. Der er jo da også siden sket en stigning på 600 kr., og der vil stadig ske stigninger i takt med pristalsreguleringerne. Vedtagelsen af disse ændringsforslag ville betyde så store beløb, at jeg ikke kan anbefale at stemme for dem. Jeg takker iøvrigt for rådet om at se ud over partiskellet, men lad os få et eksempel i handling også fra den side, som gav rådet. Jeg tror, mit parti gør vel i at følge ad denne gang for at sørge for at få dette lovforslag, der vil betyde en

hjælp for kvinderne, gennemført nu, samtidig med at vi — som vi gjorde i går — henstiller til socialministeren at arbejde videre med dette forslag på en basis, der viser sig at være gennemførlig.

Ragnhild Andersen: Jeg beklager, at den højtærede minister ikke kan modtage ændringsforslagene. Den højtærede minister gav jo udtryk for, at han var tilfreds med disse 5,3 mill. kr. Jeg har allerede i går udtrykt min glæde over de 5,3 mill. kr., men mener, det skulle være muligt at komme videre for de mange kvinder, der ikke har mulighed for at få deres normalbidrag udbetalt af det offentlige.

Den højtærede minister oplyser, at det vil koste 9 mill. kr. at gennemføre de stillede ændringsforslag. Jeg finder, at disse 9 mill. kr. ville være vel anvendt. Derfor kan jeg heller ikke forstå, at det ærede medlem fru Bodil Koch siger, at disse forslag ikke har bund i virkeligheden. 9 mill. kr. er jo kun en dråbe af de penge, som i dag bruges til militær og krigsforberedelser her i landet. 9 mill. kr. ville betyde en god hjælp til de dårligst stillede og ville være et godt udtryk for, at vi ikke tillod den sociale standard at blive ringere her i Danmark, men vågede over, at den blev bedre. Det bliver den jo desværre ikke. Naturligvis betyder de 5,3 mill. kr. en forbedring, men som forholdene i dag udvikler sig for de enligstillede mødre, må man sige, at deres kår bliver ringere under prisstigningernes og skatternes tryk.

Jeg beklager sandelig meget, at det ærede medlem fru Bodil Koch ikke kan stemme for ændringsforslagene, men opfordrer til at forkaste dem.

Jeg sagde allerede i går, at jeg havde håbet, de ærede kvindelige rigsdagsmedlemmer måske ville have lidt bedre forudsætninger for ikke alene at forstå disse forslag, men også for at gøre deres indflydelse gældende i retning at at få dem fremmet. Jeg beklager, at det ikke er således i denne omgang, men jeg håber dog, at det skal blive muligt at åbne øjnene ikke alene på de kvindelige medlemmer, men på alle rigsdagens partier, hvad dette spørgsmål angår. Det kan ikke være rigtigt, at samfundet snakker og snakker og skriver rapporter og taler i radio om, hvor elendigt de enligstillede mødre har det, når det så, når man står overfor en lejlighed, hvor man ved hjælp af 9 mill. kr. kunne give disse mennesker en håndsrekning, viser sig, at denne kærlighed kun er platonisk. Jeg opfordrer derfor endnu en gang til at stemme for ændringsforslagene.

Hermed sluttede forhandlingen.